

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže třída Kpt. Jaroše 7 602 00 Brno	
Datelo: 20-10-2008	J
20956/2008/310	
Číslo: 42619/08	Vyřizuje: 2012
Přílohy:	Mgr. Harnack

ČESKÁ REPUBLIKA

USNESENÍ

Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl soudcem zpravodajem Pavlem Rychetským ve věci ústavní stížnosti obchodní společnosti **Dopravní podnik Ostrava a.s.**, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Poděbradova 494/2, IČ 61974757, zastoupené Mgr. Vlastislavem Kusákem, advokátem, AK Štros Kusák Čermák, Národní 32, 110 00 Praha, směřující proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 8. července 2008 č. j. 62 Ca 37/2007-301, rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. R119/2006/02-11821/2007/310-Hr ze dne 22. června 2007 a rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. S123/2006/DO-16517/2006/510-če ze dne 25. září 2006, s návrhem na zrušení těchto rozhodnutí a s návrhem, aby Česká republika byla povinována uhradit stěžovatelce náklady řízení před Ústavním soudem, za účasti **Krajského soudu v Brně a Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže** jako účastníků řízení takto:

Ústavní stížnost se odmítá.

Odůvodnění:

Ústavní soud obdržel 16. září 2008 v návěti tohoto usnesení popsanou ústavní stížnost. Stěžovatelka v ní uvedla, že 18. července 2008 obdržela rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 8. července 2008 č. j. 62 Ca 37/2008-310 (sic!; v petitu jej označuje také jinak, pod č. j. 62 Ca 37/2008-309, přiložena však byla kopie rozsudku nesoucí č. j. 62 Ca 37/2007-301 až 310, takže s přihlédnutím ke všem okolnostem považuje Ústavní soud tyto nesrovnalosti za zjevné chyby vpsaní způsobené nepozorností) a že proti tomuto rozsudku podala dne 31. července 2008 kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, která je projednávána pod sp. zn. 9 Afs 80/2008. Ústavní stížnost podala proto, že podle stěžovatelky není zřejmé, zda je tato kasační stížnost přípustná.

Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Brně byla zamítnuta správní žaloba stěžovatelky proti napadeným rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže,

jimiž bylo stručně řečeno rozhodnuto o tom, že stěžovatelka porušila některá ustanovení zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů.

V ústavní stížnosti namítala, že napadenými rozhodnutími byla prolomena zásada *ne bis in idem* a že byla v rámci správních řízení zbavena práva na řádnou obranu, a tím bylo porušeno její právo na spravedlivý proces, dále že ze strany státní moci došlo k formalistickému výkladu právních úkonů mezi stěžovatelkou a dodavatelem tramvají, čímž bylo nepřiměřeně zasaženo do autonomie vůle stran, a konečně že došlo k protiústavně retroaktivní aplikaci zákona.

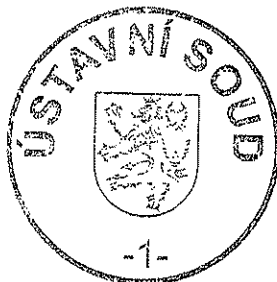
Z přiloženého rozsudku Krajského soudu v Brně je zřejmé, že stěžovatelka byla řádně poučena o tom, že proti tomuto rozhodnutí je přípustná kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. soudního řádu správního. Stěžovatelka také sama v ústavní stížnosti tvrdí, že tento procesní prostředek uplatnila. Přitom je zřejmé, že námitky v ústavní stížnosti jsou podřaditelné pod zákonem připuštěné důvody kasační stížnosti.

Podle § 75 odst. 1 zákona o Ústavním soudu je ústavní stížnost nepřípustná, jestliže stěžovatel nevyčerpal všechny procesní prostředky, které mu k ochraně jeho práva zákon poskytuje. Takovým prostředkem je i kasační stížnost; k tomu již existuje bohatá judikatura Ústavního soudu dostupná na <http://nalus.usoud.cz>. Ze subsidiární povahy ústavní stížnosti je zřejmé, že ochrana základních práv a svobod Ústavním soudem nastupuje až tehdy, kdy povinnosti ochránit základní práva a svobody nedostály soudy obecné (srov. čl. 4 Ústavy České republiky). To se odráží právě v institutu nepřípustnosti ústavní stížnosti. Stěžovatelka kasační stížnost sice již vyčerpala tím, že ji uplatnila, to však k „vyčerpání“ tohoto opravného prostředku nestačí: musí o něm být i rozhodnuto. V daném případě bude napadený rozsudek Krajského soudu v Brně přezkoumávat Nejvyšší správní soud, a proto je ústavní stížnost proti tomuto rozsudku v tomto okamžiku nepřípustná. Stěžovatelka nadto ani nežádá a Ústavní soud k tomu sám důvody neshledává, aby byla učiněna výjimka z nepřípustnosti podle § 75 odst. 2 písm. b) zákona o Ústavním soudu, tedy že v řízení o kasační stížnosti dochází ke značným průtahům, z nichž stěžovatelce vzniká nebo může vzniknout vážná a neodvratitelná újma.

Z těchto důvodů proto soudce zpravodaj mimo ústní jednání a bez přítomnosti účastníků řízení ústavní stížnost stěžovatelky odmítl pro nepřípustnost podle § 43 odst. 1 písm. e) zákona o Ústavním soudu. Tím je odmítnut též akcesorický návrh na vyslovení povinnosti České republiky nahradit stěžovatelce náklady řízení před Ústavním soudem, neboť ústavní stížnost nebyla způsobilá k meritornímu projednání.

Poučení: Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 14. října 2008

Pavel Rychetský v. r.
soudce zpravodaj

Za správnost vyhotovení:
Jitka Chmelová